

Dosarul nr.2ac-803/2017

(02-2ac-23757-24102017)

Prima instanță: Judecătoria Hîncești (jud. Cotorobai Vitalie)

DECIZIE

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

23 noiembrie 2017

mun. Chișinău

În componența:

Președintele completului, judecător

Nelea Budăi

Judecătorii:

Ion Muruianu și Valeri Efros

Grefier:

Victoria Mîrzac

examinând în ședință publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de SRL "Garma Grup" împotriva hotărârii Judecătoriai Hîncești din 26 mai 2017, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "Vipropat" către SRL "Garma Grup", privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

CONSTATĂ :

La data de 20 mai 2016, SRL „Vipropat” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Garma-Grup”, prin care a solicitat încasarea de la pârât a datoriei, sumelor aferente acesteia și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 07 octombrie 2015 „Handelsunternehmen Cutin”, cu sediu în Germania, în persoana lui Cutin Irina și SRL „Garma-Grup”, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu privire la procurarea unei instalații de tip JMC 320, ce prezintă un agregat de generare, la prețul de 475 000 euro.

Mai explica faptul că, ulterior între părți au fost încheiate mai multe contracte și acorduri adiționale, iar prețul contractului fiind modificat.

Mai indica reclamantul că, din culpa pârâtului, a suportat cheltuieli suplimentare la transportarea bunurilor, ce au constituit obiectul contractului, cheltuieli generate de reținerea mijloacelor de transport.

Invoca reclamantul, că la data de 01 iunie 2016 între părți a fost încheiat un acord suplimentar, prin care s-a cesionat creanța, în valoare de 10 850 euro, unei persoane terțe și anume SRL „Vipropat”.

Menționa că pentru a soluționa pe cale amiabilă litigiul, SRL „Vipropat” a expediat în adresa pârâtului SRL "Garma-Grup" mai multe reclamații, care au rămas fără rezultat, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată, pentru operarea sumelor datorate.

Prin hotărârea Judecătoriai Hîncești din 26 mai 2017, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Vipropat” către SRL „Garma-Grup”, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată; s-a încasat din contul SRL „Garma-Grup” în beneficiul SRL „Vipropat” suma de 1 950 euro sau echivalentul în lei conform cursului stabilit de BNM pentru ziua achitării, cu titlu de prejudiciu pentru reținerea mijlocului de transport, suma de 1 291,68 lei taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii. În rest, pretențiile reclamantului s-au respins, ca fiind nefondate.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 09 iunie 2017, SRL "Garma-Grup", a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Hîncești din 26 mai 2017, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea apelului SRL „Garma-Grup” menționează faptul că, nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, consideră că aceasta urmează a fi casată în partea pretențiilor admise, ca fiind una ilegală și neîntemeiată.

În ședința de judecată, părțile fiind citate legal, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivul imposibilității de a se prezenta, astfel, în conformitate cu art.379 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța a dispus examinarea cererii de apel în lipsa celor neprezenți.

Conform art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunțat la data de 26 mai 2017. Prin urmare, Colegiul consideră că apelul depus de SRL „Garma-Grup” la data de 09 iunie 2017 este depus în termenul legal.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar, Colegiul consideră că hotărârea Judecătoriei Hîncești din 26 mai 2017 este legală și întemeiată, iar apelul drept nefondat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art.385 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele care le invocă drept teme al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art.667 Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor.

În conformitate cu art.512 alin.(1) Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Iar potrivit art.514 Cod civil, Colegiul reține că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art.572 alin.(2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art.556 alin.(1) Cod civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță.

Conform prevederilor art.702 Cod civil contractul scris conținând o clauză prin care se stipulează că toate modificările sau rezoluțiunea contractului se fac în scris nu poate fi modificat sau rezolvit altfel.

Potrivit prevederilor art. 725 Cod civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe. Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

În fapt, Colegiul civil reține că, la data de 07 octombrie 2015 între „Handelsunternehmen Cutin” în calitate de furnizor și SRL „Garma-Grup” în calitate de cumpărător a fost semnat contractul nr.0710-2015, privind vânzarea-cumpărarea echipamentului și anume, agregat generator tip JMC 320, iar costul contractului a fost stabilit la suma de 475 000 euro (f.d.50-53).

La data de 18 decembrie 2015 și 15 martie 2016, părțile au semnat acorduri la contractul menționat, modificând suma acestuia și unele prevederi ce se referă la transportarea mărfii (f.d.54-55, 56- 57).

Ulterior, la data de 08 aprilie 2016, marfa a parvenit la postul vamal Leușeni din RM, astfel că părțile contractului s-au somat reciproc și anume, furnizorul cerea vămuirea cât mai urgentă a mărfii, pentru a elibera mijloacele de transport utilizate (f.d.59, 60, 62), iar cumpărătorul cerea prezentarea certificatului de conformitate EUR 1, motivând că în lipsa acestuia nu poate efectua procedura de vămuire (f.d.21,61).

Conform actelor de transportare CMR nr.5-16 și CMR nr.6-16, marfa a parvenit în vama Republicii Moldova, la data de 08 aprilie 2016 (f.d.66-67, 68-69).

Potrivit dispoziției de plată și extraselor din cont, „Handelsunternehmen Cutin” a achitat transportatorului „IKA LOGISTIC SP” Z.O.O. sumele de 1 950 euro pentru reținerea în perioada de 13 zile a mijlocului de transport având numerele de înmatriculare captractor AO 6609 AO și remorca AO 5930 XX și de 8 400 euro pentru reținerea în perioada de 14 zile a mijlocului de transport având numerele de înmatriculare captractor B 85 ATP și remorca MS 86 ATP (f.d.70-72).

Potrivit contractului de cesiune a creanțelor nr.0205-2016 din 02 mai 2016 „Handelsunternehmen Cutin” a cedat, iar SRL „Vipropat” a preluat obligația SRL „Garma-Grup”, în sumă de 10 850 euro, care rezulta din contractul de vânzare-cumpărare nr.0710- 2015 din 07 octombrie 2015 (f.d.32-37).

La data de 06 iunie 2016 SRL „Vipropat” a înaintat o reclamație către de SRL „Garma-Grup”, solicitând achitarea sumei de 10 350 euro, rezultată din contractul de cesiune a creanțelor din 02 mai 2016, ca urmare a staționării neîntemeiate și reținerii în vamă a mijloacelor de transport, iar conform avizului, reclamația a fost recepționată la 07 iunie 2016 (f.d.38-40).

Astfel, analizând multispectual toate circumstanțele de fapt și de drept ale litigiului, Colegiul civil confirmă poziția primei instanței că din conținutul și textul contractului semnate de părți, nu se stabilește necesitatea prezentării pentru procedura de vămuire a mărfii, certificatul de conformitate EUR 1.

Mai mult, instanța de apel reiterează că, în speța dată, doar suma de 1 950 euro este probată prin faptul că mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare captractor AO 6609 AO și remorca AO 5930 XX, a fost staționat, motiv pentru care a fost stopată activitatea acestuia.

Or, staționarea mijlocului de transport cu nr. de înmatriculare captractor B 85 ATP și remorca MS 86 ATP, nu se demonstrează prin probe veridice, iar invoice-ul și CMR care dovedesc faptul livrării mărfii și data intrării mijlocului de transport în vamă, nu probează și staționarea mijlocului de transport, pentru 14 zile și peste termenul prevăzut de contract.

Cît privește dezacordul apelantului privind încasarea taxei de stat în mărime de 1 291,68 lei, achitată de către reclamant la înaintarea acțiunii, Colegiul consideră că instanța inferioară în strictă conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, a compensat în mod legal din contul părâtului cheltuielile de judecată, formate din taxa de stat, suportate de reclamant la depunerea acțiunii.

Astfel, potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții.

Reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul consideră că instanța de fond a ajuns întemeiat la concluzia privind admiterea în parte a acțiunii.

În fine, Colegiul civil și de contencios administrativ conchide că, motivele invocate de apelant în cererea de apel nu-și regăsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea hotărârii contestate, apelantul neîndicând temeiurile casării hotărârii de către instanța de apel, or, simplul dezacord cu hotărârea atacată, nu poate servi drept temei pentru casarea acesteia.

În concluzie, reieșind din faptul că apelantul nu a prezentat dovezi concludente și pertinente pentru a-și justifica pretențiile, Colegiul reține că apelul declarat de SRL ”Garma Grup” urmează a fi respins ca fiind nefondat, iar hotărârea Judecătoriai Hîncești din 26 mai 2017, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit. a), art.389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ,

DE C I D E:

Se respinge apelul declarat de SRL ”Garma Grup”.

Se menține hotărârea Judecătoriai Hîncești din 26 mai 2017, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”Vipropat” către SRL ”Garma Grup”, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Nelea Budăi

Judecătorii:

Ion Muruianu

Valeri Efros

